

**PREDICA LA SĂRBĂTOAREA INALTARII
SFINTEI CRUCI DĂTĂTOARE DE VIAȚĂ**
14 septembrie
(Pentru Duminică 13/9/2020)

Pe 14 septembrie, întreaga lume ortodoxă se bucură în timp ce sărbătorim Înălțarea Sfintei Cruci:
"Iată, prin cruce bucuria a venit în lume!" (Rugăciune pascală)

Trei evenimente istorice au contribuit la înființarea acestei sărbători:

1. Descoperirea lemnului Sfintei Cruci, în anul 326, de către Sfânta Elena, mama împăratului Constantin cel Mare. Când Crucea Domnului a fost descoperită lângă Golgota și a fost identificată în mod miraculos ca fiind adevărata Cruce a lui Hristos, Sfânta Elena a venerat-o cu lacrimi și a predat-o episcopului Makarios al Ierusalimului.

2. Sfânta Elena a pus bazele Bisericii Învierii Domnului pe locul Sfântului Mormânt, care a fost finalizat în anul 335, urmat de Inaugurarea sa. A doua zi, 14 septembrie a aceluiasi an, Înălțarea Sfintei Cruci a avut loc în mijlocul Bisericii, cu fiecare ordine ecleziastică, și toată lumea s-a grăbit să se închine Sfintei Cruci cu emoție profundă și plecacțiune.

3. După trei secole, sărbătoarea Inaltarii Sfintei Cruci s-a repetat din nou. Acest lucru se datorează faptului că, atunci când perșii au invadat și cucerit Ierusalimul în 614, au smuls Sfânta Cruce din Biserica Învierii și au avut-o timp de 14 ani. În 628, împăratul pios al Bizanțului, Heraclius, i-a învins pe perși și a întors Sfânta Cruce la Ierusalim. La 14 septembrie 628, împăratul Heraclius, desculț și în haine simple, s-a suit la Biserica Învierii, într-o procesiune, purtând Sfânta Cruce pe umerii săi și a predat-o Patriarhului Ierusalimului Zaharia. Patriarhul a primit Crucea cu emoție profundă și a ridicat-o triumfător în mijlocul Bisericii, în timp ce toți credincioșii au început să cânte împreună imnul: **"Mantuiește Doamne poporul tau si binecuvanteaza mostenirea Ta..."**.

De atunci, s-a stabilit să sărbătorim oficial Inaltarea Sfintei Cruci în întreaga Biserică, atât în Est, cât și în Vest.

Sfinții Părinți ai Bisericii, începând cu secolul al IV-lea, în minunatele lor Predici despre Sfânta Cruce, subliniază cu multe imagini și expresii semnificația Crucii, precum și importanța pe care o poartă în viața Bisericii și a fiecărui credincios.

Cu toate acestea, trebuie să clarificăm de la bun început Crucea nu are proprietăți magice de la sine. Ea își trage toată valoarea de la Omul-Dumnezeu Iisus Hristos, care a fost bătut în cuie pe Cruce, pe care și-a vărsat Sângele Sfânt și l-a sfințit, făcându-l astfel purtător al Harului Său. De aceea, Părinții Bisericii inspirați de Dumnezeu spun: **"Când onorez Crucea, îl cinstesc, desigur, pe El, care a fost răstignit pe ea. Mai mult decât atât, când îl cinstesc pe Domnul răstignit, venerez fără îndoială Crucea. Să dăm, prin urmare, venerarea cuvenită Crucii lui Hristos. Să ne îndoim înaintea Lui genunchii noștri (și chiar) mult înainte de asta, (sa ne)plecam inima de neclintit.** (1) Prin urmare, noi sărbătorim marea sărbătoare a Sfintei Cruci, iar întreaga congregație a Bisericii este luminată și plină de raze de bucurie divină. Crucea este ridicată și împreună ridică întreaga umanitate, care a căzut din cauza păcatelor sale. Nu ne mai temem de săgețile de foc ale diavolului, pentru că Sfânta Cruce ne protejează. Crucea este o sursă de milioane de binecuvântări pentru noi. Crucea este speranța creștinilor, salvatoarea celor sperați, un refugiu pentru cei aflați în circumstanțe dificile, un doctor pentru cei bolnavi; îndepărtează pasiunile păcătoase și susține Credința. (2)

Crucea este o scară care urcă la Cer. Crucea ne protejează de ispite, ne salvează de pericole, ne

mângâie în necazuri, ne ajută în orice nevoie. Crucea protejează văduvele și orfanii. Cel care se uită la Cruce, este plin de curaj și alungă lașitatea. (3)

Dragii mei frați și dragile mele surori, deoarece Crucea pătată de sângele Domnului ne oferă toate aceste binecuvântări și multe alte binecuvântări, haideți să fim strâns legați de ea și să invocăm adesea harul și puterea ei, în orice nevoie a noastră.

Să facem semnul crucii când ne trezim dimineța, mulțumindu-i Domnului care ne-a binecuvântat să vedem lumina unei noi zile. Să începem și să ne încheiem munca cu semnul crucii. Pentru fiecare milă pe care o primim de la Dumnezeu, să-I mulțumim făcându-ne crucea. Mai mult decât atât, în fiecare nevoie a noastră să invocăm ajutorul și protecția Domnului nostru Atotputernic și Milostiv făcând semnul crucii; și să fim siguri că noi, ca mulți alții, vom vedea miracole în viețile noastre.

(1) Nicetas Paphlagonian, PG 105, 28-29.

(2) John Chrysostom, *Homily on the Cross*, și *Homily*

B : Migne P.G. 49 p.p. 407-418.

(3) Sfântul Andrei al Cretei, *Predica A' La Înălțarea Sfintei cruci și dătătoare de viață*, PG 97, 1017-36.